Cena numeru pojedyńczego 20 gr.
Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nakład 12.000 egzemplarzy.

NASZA POCZTA

ORGAN ZWIĄZKU NIŻSZYCH PRACOWNIKÓW POCZT, TELEGRAFÓW I TELEFONÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

„NASZA POCZTA"
pojawia się z początkiem każdego miesiąca.
Konto P. K. O. 16.176.
Zarząd Główny: Warszawa, Aleja 3 Maja 11.
Tel. 122-16. Konto Zarz. Główn. 13.333.

W JEDNOŚCI SIŁA

CENA OGŁOSZEŃ:

Cała strona	160 zł.
Pół strony	90 „
Ćwierć strony	50 „
Ósma strony	30 „

Rok 4. **Warszawa, 1-go maja 1928 roku.** **Nr. 7.**

Ku lepszej przyszłości.

Śród całego szeregu projektów ustaw, które mają być przedłożone Sejmowi przez Rząd, znajduje się projekt ustawy o państwowej służbie cywilnej, o którym pisaliśmy wyczerpująco w poprzednim numerze „Naszej Poczty" i projekt zmiany ustawy uposażeniowej pracowników państwowych.

Zdając sobie dokładnie sprawę z obecnego układu sił politycznych Sejmu, nie można przypuszczac ani na chwilę, by mógł projekty rządowe spotkać los taki, jakim obdarzał je Sejm poprzedni, rozpolitykowany i załatwiający porachunki partyjne. Sejm obecny pracuje i pracować będzie, tembardziej, że największe stronnictwa w jego łonie wiedzą, że pracować t r z e b a.

Stronnictwa te, a przedewszystkiem Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem, uznały ważność sprawy poprawy bytu pracowników państwowych i niewątpliwie staraniem ich będzie, by zmiany na lepsze zrealizowały się jaknajprędzej.

Regulacja płac pracowników państwowych uzależniona jest w znacznej mierze od ogólnego stanu finansowego Państwa, to też gdy Rząd w programie swoim zapowiedział jako jeden z najpierwszych projektów, które zostaną Sejmowi przedłożone — wskazanie nowych źródeł dochodów, to daje to gwarancję, że źródła te Rządowi są znane i wykorzystane zostaną.

O tem, że uposażenia pracowników państwowych są grubo niedostateczne, Rząd wie dobrze, troską Jego jest uregulowanie ich i na cel ten właśnie zostaną przeznaczone nowe dochody Państwa. Jak zaznaczyliśmy wyżej, dziś już tylko Sejm ma rozstrzygnąć o projektach rządowych i zająć odpowiednie stanowisko. Snując na ten temat przypuszczenia należy jednak z ufnością oczekiwać poprawy doli mas pracowników państwowych, tembardziej, że stronnictwa, którym nie zależało na całokształcie naszego życia państwowego reprezentowane są daleko słabiej, niż w Sejmie poprzednim. Wzrosły natomiast poważnie w siłę grupy odnoszące się przychylnie do poczynań Rządu i te właśnie grupy zadecydują o losie ustaw.

Projekty rządowe znajdą więc niewątpliwą większość, a uchwalenie ich umożliwi regulację płac funkcjonarjuszów państwowych i polepszenie ich bytu.

Tymczasem Rząd łata niedobory pensyj pracowników drogą tymczasowych zasiłków. Tak się stało w pierwszym kwartale b. r. Od kwietnia przyznano znów 15 procentową podwyżkę miesięcznie pracownikom państwowym emerytom i wdowom, lecz to wszystko nie prowadzi do celu i nie wyrównuje potrzeb — załatwi je dopiero ustawa o uposażeniu.

WILNO ZDOBYTE!

Wydział Wykonawczy Zarządu Głównego, przystępując do zorganizowania niższych pracowników pocztowych w ostatnim Okręgu Rzeczypospolitej — Wilnie, zwołał tam pierwsze zebranie na dzień 15-go kwietnia r. b., którego celem miało być zjednoczenie kolegów z Dyrekcji Wileńskiej.

Zebranie to nie dało pożądanych wyników, gdyż wysunęły się trudności natury „politycznej".

Pan Markiewicz, znany pepesowiec na terenie Wilna, po wyrobieniu się na urzędnika, zapomniał widać o doli i potrzebach niższego pracownika, którym przecież był dość długo, skoro między innymi w swym agitacyjnym referacie stwierdził, że wynagrodzenie niższych pracowników nie wymaga polepszenia! Zbyt bezczelne twierdzenie, by je omawiać na tem miejscu, podkreślić tylko należy i napiętnować metody, jakiemi posługuje się Związek urzędniczy w walce z naszą organizacją. Bo nie dość, że Związek urzędniczy bałamuci opinję i faktycznie o doli niższych pracowników nie myśli, to dla utrudnienia organizowania im się dla obrony swych interesów, używa bojówek terorystycznych. Pomimo dwukrotnego udaremnienia obrad przez te właśnie bojówki, Wydział Wykonawczy Zarządu Głównego zwołał trzecie zebranie organizacyjne na dzień 19 kwietnia, które po uprzedniem zabezpieczeniu, nie tylko że doszło do skutku, ale dało wyniki, które świadczą niezbicie, że zorganizowanie niższych pracowników było konieczne a próby rozbicia b. licznego zebrania okazały się tylko jałową demagogją polityczną, nie mającą nic wspólnego z życiem.

Związek Niższych Pracowników Pocztowych na terenie Wina powstał, został wybrany Zarząd Koła Miejscowego i Okręgowego.

Szczegółowe sprawozdanie organizacyjne podamy w następnym numerze „Naszej Poczty".

Nowopowstającej placówce Związku naszego, przesyłamy życzenia owocnej pracy dla wspólnego dobra.

Zarząd Główny Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów wzywa wszystkich Kolegów z Dyrekcji Wileńskiej, by w sprawach organizacyjnych zwracali się do Zarządu Koła Okręgowego w Wilnie, ul. Wszystkich Świętych Nr. 17 m. 10.

Dział urzędowy.

ROZPORZĄDZENIA Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 marca 1928 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 5 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie.

Na podstawie art. 44 ustęp 6 Konstytucji i Ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Artykułowi 23 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) nadaje się brzmienie następujące:

„Art. 23. 1. Od opłat pocztowych wolne są:

a) wszelkie urzędowe przesyłki władz, urzędów oraz organów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych; urzędowe przesyłki listowe, zwykłe i polecone oraz za zwrotnem poświadczeniem odbioru, wysyłane przez władze i urzędy (organa) państwowe w stosunku wzajemnym do władz i urzędów (organów) samorządowych tudzież w sprawach dotyczących służby publicznej, do osób i instytucyj, niezwolnionych od opłaty pocztowej;

b) urzędowe zwykłe przesyłki listowe, wysyłane przez władze i urzędy (organa) samorządowe w wykonywaniu poruczonego zakresu działania, w stosunku wzajemnym do władz i urzędów (organów) państwowych oraz osób i instytucyj, niezwolnionych od opłaty pocztowej;

c) Urzędowe, zwykłe i polecone przesyłki listowe oraz paczki pocztowe, przesyłane między Pocztową Kasą Oszczędności a urzędami (agencjami) pocztowemi lub zbiornicami Pocztowej Kasy Oszczędności w myśl postanowień § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1924 r. o Pocztowej Kasie Oszczędności i rozdziału V Statutu Pocztowej Kaky Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 545);

d) zwykłe przesyłki listowe, wysyłane przez osoby i instytucje niezwolnione od opłaty pocztowej, do władz i urzędów państwowych oraz samorządowych, na wezwanie urzędowe tych władz i urzędów;

e) przesyłki pocztowe, dotyczące jeńców wojennych i osób internowanych, przeznaczone dla tych osób lub przez nie wysyłane, w granicach ustalonych światową umową pocztową;

f) przesyłki poczty polowej, w granicach przepisanych dla poczt polowych.

Minister Poczt i Telegrafów osobnem rozporządzeniem określi warunki tudzież zasady obowiązujące przy wysyłaniu przesyłek zwolnionych od opłaty pocztowej.

2. a) Poza zwolnieniami od opłat pocztowych podanemi w ustępie 1 niniejszego artykułu, nikt niema prawa do bezpłatnego korzystania z poczty.

Postanowienie powyższe nie narusza obowiązków, nałożonych na pocztę w ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rzeszy str. 509).

b) W razie stwierdzenia w wypadku wskazanym w punkcie e) ustępu 1, że zwykła przesyłka listowa winna była być opłacona, obowiązany jest adresat, t. j. władza lub urząd kopertę odnośnej przesyłki, a przy kartkach, — odpis jej adresu wraz z adresem nadawcy oddać urzędowi pocztowemu oddawczemu, który zarządzi ściągnięcie od nadawcy podwójnej taryfowej opłaty pocztowej;

c) zwolnienie od opłat pocztowych, przesyłek listowych wymienionych w punktach b) i c) ustępu 1, nie odnosi się do:

I) przesyłek listowych przeznaczonych dla adresatów zamieszkałych w miejscowości, w której ma siedzibę swoją nadająca te przesyłki władza względnie urząd;

II) przesyłek listowych przeznaczonych dla zagranicy;

III) innych pocztowych należności za przesyłki listowe, nieprzewidzianych w punktach b) i c) ustępu 1.

Wymienione pod I i II przesyłki muszą być opłacone przy nadaniu. Również przy nadaniu muszą być uiszczone należności wskazane pod III.

d) Wymienione w punktach b) i c) ustępu 1 urzędowe przesyłki listowe, wysyłane przez władze i urzędy państwowe względnie samorządowe w wyłącznym interesie adresatów niezwolnionych od opłat pocztowych, podlegają pojedyńczej, zwykłej taryfowej opłacie pocztowej, ustanowionej dla danego rodzaju przesyłek pocztowych; opłatę tę uiszcza adresat przy odbiorze przesyłki.

W razie niedoręczalności listu lub kartki z przerzuconą na adresata opłatą, zwraca się je nadawcom bezpłatnie.

3. Od opłaty telegraficznej są wolne:

a) telegramy władz, urzędów oraz organów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych;

b) telegramy meteorologiczne Państwowego Instytutu Meteorologicznego w Warszawie, jego stacyj i obserwatorów;

c) telegramy, wysyłane przez jakiekolwiek osoby prywatne do właściwych władz państwowych o pomoc w wypadkach napadów rabunkowych, pożarów, powodzi, katastrof kolejowych i innych nieszczęść, spowodowanych żywiołowemi zdarzeniami;

d) telegramy władz wojskowych w czasie mobilizacji i wojny.

4. Od opłaty telefonicznej są wolne:

a) rozmowy telefoniczne władz, urzędów oraz organów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych;

b) rozmowy telefoniczne władz wojskowych w czasie mobilizacji i wojny;

c) doniesienia telefoniczne, wysyłane trybem i w wypadkach przewidzianych w punkcie c) ustępu 3.

5. Poza wyjątkami, podanemi w ustępach 3 i 4 nikt niema prawa do bezpłatnego korzystania z telegrafu i telefonu.

6. Wysokość należności jakie płacić ma Pocztowa Kasa Oszczędności Zarządowi Poczt i Telegrafów za jego świadczenia w myśl § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1924 r. o Pocztowej Kasie Oszczędności i rozdziału V Statutu Pocztowej Kasy Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 545) określi corocznie Rada Ministrów na wniosek Ministra Poczt i Telegrafów".

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Poczt i Telegrafów.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r. Z dniem powyższym tracą moc obowiązującą przepisy sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

O utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i Ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Wykonanie zastrzeżonego Państwu ustawą z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) wyłącznego prawa zakładania utrzymywania i eksploatacji urządzeń pocztowych, telegraficznych i telefonicznych powierza się państwowemu przedsiębiorstwu pod nazwą „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Przedsiębiorstwo to winno być prowadzone według zasad handlowych z uwzględnieniem potrzeb Państwa i interesów gospodarstwa społecznego.

Art. 2. Przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" stanowi samoistną osobę prawną z siedzibą w m. st. Warszawie.

Art. 3. Przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" prowadzi eksploatację wszystkich urządzeń pocztowych, telegraficznych i telefonicznych — zarządzanych dotychczas przez Ministra Poczt i Telegrafów i w tym celu obejmuje w zarząd cały majątek tak ruchomy jak i nieruchomy, będący własnością Państwa, a przeznaczony do użytku Poczty, Telegrafu i Telefonu, wraz ze wszystkiemi prawami i zobowiązaniami do niego odnoszącemi się oraz z całym istniejącym zapasem gotówki i zapasem materjałów.

Przedsiębiorstwo przyjmuje i wykonywa wszelkie prawa i zobowiązania Państwa, wynikające z dotychczasowej działalności Zarządu Poczt i Telegrafów w stanie, w jakim one się będą znajdowały, w chwili rozpoczęcia działalności przedsiębiorstwa, jak również wszelkie prawa i zobowiązania, odno-

szące się do majątku Państwa, oddanego w zarząd przedsiębiorstwa.

Art. 4. Przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” może nabywać majątek ruchomy i nieruchomy. Majątek ten, o ile nie chodzi o fundusze wymienione w art. 9, stanowi zwiększenie majątku Skarbu Państwa, oddanego przedsiębiorstwu w zarząd.

Przedsiębiorstwu nie wolno ani zbywać, ani zamieniać, ani obciążać nieruchomości, natomiast służy mu prawo w granicach zwykłego zarządu i w granicach planu finansowego (art. 8) — wydzierżawiania i wynajmu nieruchomości, tudzież prawo zbywania i wynajmu ruchomości.

Art. 5. Na potrzeby eksploatacji, uzasadnione planem finansowo - gospodarczym, zatwierdzonym przez Radę Ministrów, może przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” zaciągać na okres nie przekraczający jednego roku krótkoterminowej pożyczki nie przewyższające w sumie 10% ogólnego dochodu eksploatacyjnego brutto za ubiegły rok budżetowy. Pożyczki te będą spłacane z bieżących dochodów przedsiębiorstwa. Ogólne zasady, na jakich pożyczki te mogą być zaciągane, ustali Minister Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Zaciąganie pożyczek wyższych lub na dłuższy okres czasu, może nastąpić na podstawie osobnej ustawy.

Art. 6. Przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” będzie wolne od obowiązku opłacania jakichkolwiek podatków i danin publicznych na rzecz Skarbu Państwa, lub też na rzecz poszczególnych związków samorządowych.

Art. 7. Przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” pokrywa z własnych dochodów i funduszów wszelkie swoje wydatki jak również oprocentowanie i amortyzację pożyczek zaciągniętych na cele przedsiębiorstwa łącznie z odpisami na fundusze wymienione w art. 10 i 11.

Rada Ministrów uchwala corocznie, w jaki sposób ma być pokryty ubytek w dochodach przedsiębiorstwa, który powstał wskutek nałożonego na przedsiębiorstwo obowiązku wykonania bezpłatnie świadczeń, wymienionych w art. 23 p. 2, 3 i 4 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584).

Wszelkie wypłaty uskuteczniane za pośrednictwem przedsiębiorstwa będą dokonane przez przedsiębiorstwo dopiero po otrzymaniu potrzebnego na ten cel pokrycia w gotówce.

Art. 8. Przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” prowadzi swoją gospodarkę na podstawie rocznych budżetów i planów finansowo-gospodarczych zatwierdzonych przez Radę Ministrów na podstawie wniosku przedstawionego przez Ministra P. i T. w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Przy wykonaniu budżetu zwyczajnego w razie konieczności lub w celu osiągnięcia lepszych wyników gospodarki przedsiębiorstwa, Ministrowi Poczt i Telegrafów, działającemu w porozumieniu z Ministrem Skarbu służy prawo przekraczania poszczególnych kredytów na wydatki osobowe, określone stałemi etatami, o ile te przekroczenia nie zmniejszą przewidzianego budżetem czystego zysku. Minister Poczt i Telegrafów będzie obowiązany przedstawić w rocznem sprawozdaniu uzasadnienie dokonanego przekroczenia kredytów.

Przedsiębiorstwo sporządza bilans otwarcia, a z końcem każdego roku budżetowego sprawozdanie i bilans zamknięcia, podlegające zatwierdzeniu przez Radę Ministrów na podstawie wniosku przedstawionego przez Ministra Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Do budżetu państwowego włącza się tylko czysty zysk lub niedobór przedsiębiorstwa z poprzedniego okresu budżetowego przedsiębiorstwa.

Rok budżetowy przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie wniosku przedstawionego przez Ministra Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Zasady rachunkowości i kasowości przedsiębiorstwa ustali Minister P. T. i T. w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli.

Art. 9. Przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” posiada następujące fundusze:

a) zapasowy,
b) meljoracyjny,
c) inwestycyjny.

Art. 10. Fundusz zapasowy przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” powstaje z odliczenie ½% od ogólnego dochodu eksploatacyjnego brutto i nie powinien przekraczać 25% preliminowanych wydatków eksploatacyjnych.

O ile fundusz kwotę tę osiągnie, wstrzymuje się dalsze odliczenie wyżej podanego procentu aż do czasu, gdy fundusz zejdzie poniżej wskazanej normy.

Fundusz zapasowy służy wyłącznie na pokrycie nieprzewidzianych strat tudzież wydatków powstających wskutek działania żywiołowych sił i nadzwyczajnych wypadków. Fundusz ten należy lokować w sposób wskazany przez Ministra Skarbu.

Art. 11. Fundusz meljoracyjny powstaje przez odliczenie 2% od ogólnego dochodu eksploatacyjnego brutto i służy do uzupełnienia wydatków eksploatacyjnych na dokonanie ulepszeń zwiększających wartość istniejących urządzeń pocztowych, telegraficznych i telefonicznych, jak również na zakup nowych urządzeń nie wchodzących w zakres kapitalnych inwestycyj, lecz służących do polepszenia warunków eksploatacyjnych.

Wartość urządzeń, wykonanych z funduszu meljoracyjnego, należy wykazać w bilansie jako zwiększenie majątku Skarbu Państwa.

Art. 12. Fundusz inwestycyjny tworzy się z długoterminowych pożyczek zaciągniętych przez przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” lub dotacyj budżetowych udzielanych przedsiębiorstwu przez Skarb Państwa.

Dotacje te podlegają oprocentowaniu, a spłacane będą z dochodów przedsiębiorstwa.

Sposób zaciągania, oprocentowania i spłaty długoterminowych pożyczek inwestycyjnych określi każdorazowo ustawa, upoważniająca przedsiębiorstwo do zaciągania pożyczki.

Fundusz inwestycyjny służy wyłącznie na cele takiego rozszerzania przedsiębiorstwa, które zwiększa majątek Państwa.

Wartość urządzeń wykonanych z funduszu inwestycyjnego wykazuje się w bilansie przedsiębiorstwa jako zwiększenie majątku Skarbu Państwa.

Art. 13. Czysty zysk przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” stanowi różnica powstała po potrąceniu od ogólnego rocznego dochodu eksploatacyjnego:

a) wszystkich wydatków eksploatacyjnych,
b) procentów i amortyzacyj pożyczek i dotacji na fundusz inwestycyjny tudzież zobowiązań obciążających majątek Skarbu Państwa, oddany w zarząd przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon",
c) potrąceń na specjalne fundusze (art. 10 i 11).

Czysty zysk przedsiębiorstwa jako dochód Skarbu Państwa przelewa się do Kasy Skarbowej.

Art. 14. Zarząd przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" wykonywa Minister Poczt i Telegrafów przez podległe mu Ministerstwo Poczt i Telegrafów, Dyrekcje Poczt i Telegrafów i podległe im organa. Ministrowi Poczt i Telegrafów oprócz spraw wskazanych w poszczególnych artykułach niniejszego rozporządzenia zastrzeżone zostają nadal sprawy wymienione w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26).

Organizację Dyrekcji Poczt i Telegrafów i podległych im instytucyj pocztowych, telegraficznych i telefonicznych, oraz Izby Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów, jak niemniej ich zakres działania ustali osobny regulamin wydany przez Ministra Poczt i Telegrafów.

Art. 15. Minister Poczt i Telegrafów po porozumieniu z Ministrem Skarbu przedstawia Radzie Ministrów:

a) roczne sprawozdanie i bilans wraz z rachunkami zysków i strat, nie później jak sześć miesięcy po upływie roku sprawozdawczego;

b) budżet i plan finansowo-gospodarczy, nie później jak na sześć miesięcy przed rozpoczęciem odnośnego roku budżetowego.

Art. 16. Osobna instrukcja, wydana przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów oraz Ministrem Skarbu określi sposób i terminy wykonywania kontroli nad przedsiębiorstwem „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Wyniki poszczególnych rewizyj Najwyższej Izby Kontroli, niezwłocznie po ich zakończeniu powinny być podane do wiadomości Ministrowi Poczt i Telegrafów.

Rewizja rocznych sprawozdań i bilansów powinna być ukończona w ciągu 8 miesięcy po upływie roku sprawozdawczego i wyniki jej przedstawione Prezydentowi Rzplitej i Izbom Ustawodawczym oraz przesłane Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Poczt i Telegrafów i Ministrowi Skarbu.

Art. 17. Przedstawicielstwo sądowe w sprawach wynikających z działalności przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" oraz w sprawach dotyczących majątku Skarbu Państwa, pozostającego w zarządzie przedsiębiorstwa należy do zakresu działania Prokuratorji Generalnej Rzplitej Polskiej.

Art. 18. Funkcjonarjusze przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" są funkcjonarjuszami państwowemi.

Obowiązujące obecnie funkcjonarjuszów pocztowo-telegraficznych przepisy o stosunku służbowym, o postępowaniu dyscyplinarnem, o uposażeniu oraz o zaopatrzeniu emerytalnem, będą względem nich nadal stosowane.

Art. 19. Dzień rozpoczęcia działalności przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", określi rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem przepisy.

Art. 20. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi P. i T. w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(Dziennik Ustaw Nr. 38 z dn. 26.III 1928 r.).

STAN ELEKTRYCZNY

(CIĄG DALSZY)

Ogniwa galwaniczne.

Najwięcej w Polsce zastosowanym i rozpowszechnionym ogniwem, jest ogniwo Mejdingera, także nazwane balonowe i ogniwo Krügera. Oba używane są w telegrafie jako ogniwa trwałe (stałe). W telegrafie posługujemy się ogniwami niestałemi; są niemi ogniwa leklanszowskie (woreczkowe) i ogniwa suche. W większych centralach telegraficznych i telefonicznych posługujemy się zasobnikami (akumulatorami). Poprzednio używano ogniwa Daniella, Bunsena, Grovego i inne, któremi się na tem miejscu bliżej zajmować nie będziemy, jako typami już przestarzałemi i niepraktycznemi.

Ogniwo Mejdingerowskie.

Ogniwo Mejdingerowskie, także balonowe nazwane, składa się z elektrody cynkowej i miedzianej, płynami zaś są: rozczyn siarczanu miedzi. Ogniwo takie składa się z naczynia szklanego, kształtu cylindra, którego dolna część jest zwężona. W górnej rozszerzonej części naczynia, umieszczony jest próżny cylinder cynkowy, jako biegun ujemny.

Dalszą wąską część naczynia wypełnia próżny cylinder miedziany, jako biegun dodatni, umieszczony jeszcze w osobnem naczyniu szklanem, a to dlatego, by upadające części cynku nie osiadały się na cylindrze miedzianym.

Do miedzianego cylindra przymocowany jest dobrze izolowany gutaperką drut, który prowadzi na zewnątrz naczynia. Naczynie to nakryte jest balonem, w którym znajdują się kryształy siarczanu miedzi. Szyjka tego balonu zatkana jest korkiem, przez który przechodzi szklana rurka, prowadząca do wnętrza naczynia szklanego. W ten sposób umożliwione jest połączenie cieczy siarczanu miedzi (uzupełnienie), działające jako dopolaryzator. Siła elektromotoryczna wynosi 0,95 do 1 wolta, opór wewnętrzny 10 omów.

Ogniwa miedziane krigerowskie.

Dostosowane w telegrafie, na zasadach ogniw Mejdingerowskich budowane, różnią się tylko tem, że nie istnieje tu naczynie szklane i balon. Jego elektrody są miedź i cynk, a rozczynami, rozczyn siarczanu miedzi i rozczyn siarczanu cynku, z końcówką dodatnią i ujemną. Zamiast cylindra miedzianego, używamy ze względów oszczędnościowych elektrodę oławianą.

(c. d. n.)

Ustawa

z dnia 31-go marca 1928 r.

O prowizorjum budżetowem na czas od 1 kwietnia do 30 czerwca 1928 r.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do otwierania kredytów na wydatki państwowe w czasie od 1 kwietnia do 30 czerwca 1928 r. do wysokości 1/4 kwot, ustalonych w poszczególnych częściach, działach i paragrafach preliminarza budżetowego na rok 1928/9.

2. Osobom, objętym art. 1—4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23-go stycznia 1928 r. w sprawie jednorazowego zasiłku dla funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów, osób wojskowych oraz emerytów, wdów i sierot (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 41), przyznaje się jednorazowy zasiłek w wysokości 45 proc. uposażenia, względnie wynagrodzenia miesięcznego przy analogicznem zastosowaniu postanowień, zawartych w art. 1—4 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Jednorazowy zasiłek, o którym mowa w ustępie poprzednim niniejszego artykułu, będzie wypłacony w dniach 20-go kwietnia i 20-go maja 1928 r. w dwóch równych ratach.

Dział organizacyjny.

SWARZĘDŹ.

W dniu 6 stycznia r. b. odbyło się roczne walne zebranie Koła Miejscowego Swarzędź, przy licznym udziale członków. Zebranie zagaił prezes Kol. Przybylski witając gości, delegata kol. Piotrowskiego i członków. Na przewodniczącego wybrano kol. Majrzaka z Paczkowa, jako sekretarza kol. Andryszaka. Sprawozdanie zdawali kolejno: prezes, sekretarz i skarbnik. Obrót kasowy był następujący: dochód 1251.64 zł., rozchód 1177.15 zł., saldo 74.49 zł. Po krótkiej dyskusji z której wynikło, że Zarząd wywiązał się ze swego zadania, a skarbnik kol. Zaporowski otrzymał pochwałę, udzielono jednogłośnie ustępującemu Zarządowi absolutorjum. Następnie przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, w skład którego weszli: prezes po raz trzeci kol. Przybylski, zastępca Strauchman, sekretarz Zaporowski, zastępca Jaśkowiak, skarbnik Endler. Rewizorzy kasy kol.: Majrzak, Szymaniak i Andryszak. Następnie delegat z Zarządu Okręgowego kol. Piotrowski wygłosił obszerny referat, zdając sprawozdanie z działalności naszej organizacji i t. d. Kończąc apelował do członków, ażeby zgoda i jedność panowała w tym nowym roku pomiędzy członkami i życzył dalszego pomyślnego rozwoju. W wolnych głosach domagano się całkowitego zniesienia czyszczenia ubikacyj przez niższych pracowników, przydzielenia peleryn, dowolny wybór lekarza i t. p. Po wyczerpaniu porządku obrad, prezes kol. Przybylski hasłem „Cześć wspólnej pracy" zamknął zebranie.

WARSZAWA II.

Dnia 21 stycznia r. b. o godz. 16 m. 30 odbyło się zebranie K. M. Warszawa 2, w lokalu Związku przy ul. Al. 3-go Maja Nr. 11.

Na przewodniczącego powołano kol. Zawiszę, sekretarzował kol. Głodowski Marjan.

Przystąpiono do spraw organizacyjnych, o których mówił kol. Sitek, poruszając sprawy kożuchów, godzin pracy, a także umywalni i ręczników w U.P. Warszawa II. Następnie kol. Stermiński poruszył sprawy wewnętrzno organizacyjne K.M. Warszawa II, w których zabierali głos poszczególni koledzy, a to: Chorosiewicz, Mikulski, Łyżwa, Laskowski, Smoleński i t. d.

Kol. Sękowski zdał sprawozdanie kasowe za m. grudzień 1927 r., kol. Kruczkowski zdał księgę kasową i wszystkie zaległe wykazy protokularnie, które przyjął obecny skarbnik kol. Sękowski Jan.

Sprawozdanie ze stanu kasy koleżeńskiej przy K. M. Warszawa II, zdał kol. Zawisza Józef.

Ogólne zebranie postanowiło opodatkować się na rzecz orkiestry, po przedstawieniu ogólnego kosztorysu, który to wydatek należy zaliczyć na wszystkich członków Okręgu Warszawskiego.

Następnie uchwalono zerwać wszystkie umowy z firmami i nie zawiązywać ich na przyszłość.

O godz. 20 m. 5 zebranie zamknięto.

PODGÓRZ k/TORUNIA.

W dniu 10 lutego 1928 r. o godz. 19 odbyło się w lokalu p. Rzepkiewicza na Podgórzu-Piaski, doroczne walne zebranie Zw. Niż. Prac. P. T. i T. Koła Miejscowego Toruń—Podgórz.

Zebranie zagaił, przy licznym udziale członków, prezes Kowalski hasłem „Cześć", odczytując porządek dzienny, który po uzupełnieniu brakującego punktu, przyjęto.

Na przewodniczącego wybrano kol. Kordewskiego, który na sekretarza powołał kol. Lewandowskiego i na ławnika kol. Wernera.

Następnie kol. Lewandowski przeczytał protokuł z ostatniego zebrania, który z wyjątkiem małego zastrzeżenia przyjęto, poczem przystąpiono do sprawozdania z działalności Zarządu. Prezes Kol. Kowalski przedstawił zebranym zarys całorocznej działalności organizacyjnej, która obecnie jest w pełnym rozkwicie. Skarbnik kol. Chojnacki, zdał sprawozdanie kasowe, z którego wynika, że całoroczny dochód wynosił 368.94 zł., a rozchód 303.08 zł. Stan kasy wynosi 65.86 zł.

Komisja rewizyjna stan kasy potwierdziła. Sprawozdanie Zarządu zostało przez przewodniczącego oraz obecnych członków bez zastrzeżenia przyjęte.

Jako delegat ze zjazdu okręgowego odbytego w dniu 11 i 12 grudnia 1927 r. w Bydgoszczy, przemawiał kol. Chojnacki, przedstawiając obecnym, kolejny przebieg obrad i powziętych uchwał.

Nad sprawozdaniem kol. Chojnackiego wywiązała się obszerna dyskusja. Następnie przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, który odbył się za zgodą wszystkich członków drogą głosowania tajnego. Na prezesa wybrano Kol. Kowalskiego, na sekretarza kol. Müllera, na skarbnika kol. Chojnackiego, na wice-prezesa wybrano kol. Wernera, zastępcą sekretarza kol. Zakrzewskiego. W skład ko-

misji rewizyjnej weszli kol.: Majewski, Waszkowski i Lewandowski. W wolnych wnioskach zabrał głos kol. Kowalski, prosząc by wszelkie wnioski doręczać Zarządowi na piśmie, poczem sekretarz kol. Müller, odczytał nadesłane okólniki, 2 organizacyjne i 1 przedwyborczy. Kol. Waszkowski prosił o interwencję Zarządu w sprawie posługiwania się przez kierownictwo niższemi pracownikami w dekartacji i odprawie listowej, wbrew treści okólnika Nr. 154, do niewłaściwych robót, jak noszenie węgla i t. p. Prezes oświadczył, że już w sprawie tej zwrócił się swego czasu do władzy miejscowej i przyrzekł w sprawie tej interwenjować. Z powodu mylnego doręczania korespondencji przeznaczonej do tut. Koła do U. P. Podgórz, stawia kol. Majewski propozycję zmienić nazwę Koła Podgórz na Toruń 2, dalej by odsetki składek miesięcznych przesyłano na ręce skarbnika, a nie prezesa.

Następnie zabrał głos kol. Kiliński, żaląc się, że konwojenci pociągów tranzytowych, przejeżdżając do Iłowa, muszą się wałęsać po peronie, lub poczekalni, gdyż nie mają żadnego schroniska i prosi, by Zarząd w sprawie tej zwrócił się do władzy. Omawiano jeszcze szereg innych spraw, jak przesunięcie niższych pracowników 15 i 14 stopnia, pełniących służbę konduktorską do przysługującego im z racji tej stopnia i aby w razie niemożności przesunięcia przyznano im dodatek funkcyjny, oraz przyznano dodatek specjalny listonoszom wiejskim, których rejony przekraczają 25 klm. Pozatem omawiano sprawę emerytalną, domagając się by każdy pracownik po odbyciu 25 lat służby, i po osiągnięciu 60 roku życia, uzyskał pełną emeryturę. Z powodu nie otrzymania peleryn, których 200 sztuk gotowych leży w Dyrekcji, postanowiono zwrócić się w sprawie tej do Zarządu Okręgowego. Stawianą ze strony członków propozycję zakupienia sztandaru, z powodów materjalnych narazie odroczono. Prezes proponuje urządzić na ten cel dobrowolne składki, gdyż urządzenie zabawy, jaką projektowano ze strony członków, z której dochód można by przeznaczyć na ten cel, jest z powodu kończenia się karnawału niemożliwe.

Po wyczerpaniu porządku obrad, dziękując członkom za liczne przybycie, hasłem „Cześć", prezes zamknął zebranie.

OSTRÓW.

Dnia 12 lutego r. b. odbyło się roczne walne zebranie Koła Miejscowego Ostów, przy licznym udziale członków. Kolega prezes Czarnecki powitał wszystkich obecnych słowami „Cześć wspólnej pracy", oraz przedstawił program walnego zebrania, zaś sekretarz przeczytał protokół z ostatniego zebrania. Następnie prezes kol. Czarnecki, zdał sprawozdanie ze zjazdu prezesów Kół Miejscowych w Poznaniu.

Na przewodniczącego zebrania powołano kol. Nowickiego Józefa, który powołał na sekretarza kol. Karasiewicza i na radnych kol. Janczaka i Wiznera. Komisja rewizyjna stwierdziła, że książki kasowe są w należytym porządku. Ustępującemu Zarządowi udzielono jednogłośnie absolutorjum. Po 5 minutowej przerwie przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, w skład którego weszli: kol. Czarnecki prezes, Jędrzejak sekretarz, Nowicki Walenty skarbnik, Majorowicz zastępca prezesa, Śmigiel zastępca sekretarza, Jurczak, Jańczak i Konarski rewizorzy kasy, Wiczak i Nelsewicz ławnicy.

Następnie powzięto następującą rezolucję:

1. Żądamy bezzwłocznego zniesienia 16 i 15 grupy uposażeniowej.

2. Żądamy przeszeregowania pracowników egzaminowanych do 12 gr. uposażenia.

3. Żądamy na przyszłość zniesienia egzaminów dla niższych pracowników pocztowych i nie dzielenia ich na kategorje kwalifikowanych i niewykwalifikowanych.

4. Żądamy kategorycznie zniesienia państwowej pomocy lekarskiej, ponieważ dotychczasowa pomoc lekarska jest tak nieudolna, że zmuszeni jesteśmy udawać się na własny koszt, co przy tak słabem uposażeniu jest dla nas niekorzystne. Żądamy dołożenia wszelkich starań ze strony naszej organizacji, ażeby na całym terenie Rzplitej zaprowadzono dla niższych pracown. Poczt. Kasy Chorych w stosunku płacy 1/3 do pracownika i 2/3 do Rządu.

5. Żądamy dopilnowania nad przydzieleniem umundurowania niższych pracowników P. i T. li tylko w terminie, o przydzielenie bezwzględnie wszystkim pracownikom peleryn nieprzemakalnych, które są w służbie niższego pracownika pocztowego niezbędne.

INOWROCŁAW.

Dnia 19 lutego r. b. odbyło się roczne walne zebranie K. M. Inowrocław, przy licznym udziale członków, oraz delegata z Zarządu Okręgowego Kol. Cenkiera. Słowami „Cześć wspólnej pracy", prezes Kol. Szymański zagaił zebranie, oraz podał porządek dzienny, który składał się z 10 punktów.

Przed rozpoczęciem porządku obrad, uczczono pamięć zmarłego Kolegi Frąckowiaka przez powstanie z miejsc.

Na przewodniczącego wybrano Kol. Cenkiera z Poznania, na sekretarza Kol. Klutę, na ławników Kolegów Jakubowskiego i Szydłowskiego, poczem prezes Kol. Szymański przedstawił członkom przebieg pracy przez ubiegły rok.

Sprawozdanie sekretarza było krótkie i treściwe. Członków posiada Koło 146. Następnie zdał sprawozdanie skarbnik Kol. Marciniak ze stanu kasy. Jak wynika ze sprawozdania skarbnika, kasa była prowadzona bardzo dobrze i przedstawia się następująco. Dochód Kasy Pogrzebowej Zł. 5.654.11, rozchód Zł. 1.376.21, pozostaje Zł. 4.277.90. Kasa członkowska: dochód Zł. 2.704,63, rozchód Zł. 2.214.19, pozostaje Zł. 490.47. Powyżej dane z kontrolą, któ-

---

Warszawa, dn. 18 kwietnia 1928 r

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
SEKRETARJAT OSOBISTY

Do Prezydjum Zarządu Głównego
Związku Niższych Pracowników
Poczt, Telegraf. i Telef.
w Warszawie.

Z polecenia Pana Marszałka Piłsudskiego, mam zaszczyt złożyć podziękowanie za nadesłane gratulacje.

Sekretarjat Osobisty
(podpis nieczytelny)

ra się odbyła dnia 12 lutego r. b. zgadza się. Po zdanin sprawozdania kasowego nastąpiła dyskusja nad sprawozdaniem Zarządu. W dyskusji zabierali głos Koledzy: Kluta, Szymański i Cenkier z Poznania. Następnie udzielono absolutorjum ustępującemu Zarządowi.

Kol. Szydłowski wniósł propozycję, aby ustępującemu Zarządowi za jego gorliwą pracę dać pewne wynagrodzenie, co zostało poparte i przyjęte.

Następnie Kol. Cenkier z Poznania wygłosił referat w sprawach organizacyjnych i zawodowych, po którym przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, w skład którego weszli: na prezesa wybrano Kol. Szymańskiego, na sekretarza Kol. Kwiatkowskiego, skarbnikiem pozostał ten sam Kol. Marciniak. Zastępca prezesa Kol. Jakubowski, zastępca sekretarza Kol. Tuszyński. Rewizorami kasy zostali Koledzy: Pilarski, Białecki i Nowak. Ławnikami Koledzy: Rozwraski, Szydłowski i Nowak.

W wolnych wnioskach zabierał głos Kol. Szymański w sprawie zapomogi dla Kol. Niedzieli, który jest ciężko chory. Jednogłośnie uchwalono dać Kol. Niedzieli 100 złotych. Następnie poruszano jeszcze wiele spraw, jak również i kasy pogrzebowej, poczem o godz. 20-ej zebranie zamknięto.

Sprostowanie.

Zarząd Okręgowy Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów niniejszym prostuje wzmiankę pomieszczoną w „Naszej Poczcie" Nr. 3 z dnia 10 lutego r. b. w sprawie śmierci ś. p. Piotra Cymbaluka, oświadcza co następuje:

1. Że ś. p. Piotr Cymbaluk nie był naszym członkiem, gdyż był to urzędnik.

2. Że jakoby rodzina zupełnie nie zajęła się pogrzebem ś. p. P. Cymbaluka, ani też nasi koledzy nie przejawili żadnej chęci zajęcia się pogrzebem. Natomiast prawdą jest, że ś. p. P. Cymbaluk zasłabł nagle przy pracy w Urzędzie, podczas urzędowania, wobec czego został przeniesiony do sali listonoszów i natychmiast został wezwany lekarz przez syna ś. p. Cymbaluka, który to lekarz orzekł, że chory nie może być nietylko przenoszony z urzędu lecz nawet ruszony z miejsca, gdyż to może wywołać katastrofę, wobec czego rodzina zmuszona była narazie pozostawić chorego na miejscu, chory zaś nie odzyskawszy przytomności zmarł, i zaraz po śmierci został przez rodzinę zabrany i należycie pochowany. Nadesłana Zarządowi Głównemu w tej sprawie wzmianka, nie pochodziła od Koła Miejscowego naszego Związku, lecz była wymysłem pewnej osoby, której zależało na wprowadzeniu zamętu w nasze szeregi.

Zarząd Okręgowy

(—) *A. Podgórski*

prezes

Ogłoszenie.

Dnia 6 maja 1928 r. odbędzie się walny Zjazd Związku Niż. Prac. P. T. i T. Okręgu Śląskiego w Królewskiej Hucie.

O godz. 10 zbiórka na dziedzińcu pocztowym.

O god. 10 m. 35 wymarsz do kościoła Św. Barbary.

O godz. 12 m. 15 rozpocznie się Zjazd na sali Góry Redena.

Podziękowanie.

P. T. Związkowi Niższych Pracowników Poczt, Telegr. i Telef. najserdeczniejsze podziękowanie za oddanie ostatniej posługi mężowi i ojcu naszemu ś. p. Aleksandrowi Batogowi—składa żona z dziećmi.

Składki na prasę.

K. M. Wyrzysk	16.— zł.
K. M. Września	6.40 zł.
K. M. Warlubie	20.— zł.
Razem	42.40 zł.

Na kupno domu związkowego K. M. Działdowo 30 zł.

Ruch członków.

W miesiącu marcu r. b. przybyło członków z Okręgu Lwowskiego 92, z Poznańskiego 54, z Bydgoskiego 19, z Warszawskiego 10, z Krakowskiego 2, z Lubelskiego 1 i z Wileńskiego 72. Razem 250.

Zaślubiny.

Dnia 7 lutego r. b. odbył się ślub Kol. Melera Piotra, członka K. M. Więcbork, z panną Lucją Świnkówną z Zakrzewka, w kościele parafjalnym w Więcborku.

Dnia 2 maja r. b. odbędzie się ślub członka K. M. Poznań, Kol. Jeziorowskiego Sylwestra z panną Klarą Nowakówną, w kościele Bożego Ciała o godz. 3 pop.

Młodym Parom Szczęść Boże!

Z żałobnej karty.

Dnia 16 lutego r. b. zmarł gorliwy członek K. M. Mogilno, ś. p. Czesław Szeligowski.

Dnia 25 lutego zmarł gorliwy i wzorowy członek K. M. Częstochowa, ś. p. Kol. Górawski Michał.

Dnia 25 grudnia 1927 r. zmarła żona Koledze Melerowi Piotrowi, ś. p. Gertruda Meier, w wieku lat 25.

Dnia 5-go marca r. b. zmarł członek K. M. Lwów I, Kol. Batóg Aleksander.

Dnia 19-go marca r. b. zmarł Kol. Barłosz Stefan, członek K. M. Lwów I.

Cześć Ich Pamięci!

Wydawca: Zw. Niższych Prac. Poczt, Telegraf. i Tel. Redaktor odpow.: Jan Stanisławski. Warszawa.

Druk. St. Szulc i S-ka. Warszawa, Al. Jerozolimska 65, tel. 504-91.